

Sp. Eri Mahoovi!

Mind paneb imustama Tšie vaimu-
jääd ja energiat organiseerida ülevallalisi
ja isegi kaugemaid rakendusi, et
mälestada vallas toimunud tähtsamaid
momente, nagu seda on Rahvamaja 65 aastat.
tähistamine.

Tuli minulgi elada esimese üürisuu-
selle maja katuse all, kui olin kalbu kooli
õpetaja, see oli 1925 aastal.

Kalbu kooli üks klass töötas Rahvamaja
sinelaua ruumis, mis oli valla poolt üüritud
koolile. Olin selle klassi õpetaja.

Väga vilets oli sellistes tingimustes kooli-
töö. Peo ajal laoti koolipingid kukja ja
ruumist sai sinelaud. Esmaspäevaks pidi
see ruum olema kooliklass.

Koolimööblites olid ainult koolipingid, tah-
vel ja õpetaja laud.

Ühel pimedal hõlisel sügisöhtal kopu-
tati minu uksele ja tuppa sisenes rõõmsa-
ilmeline, minust mõni aasta vanem noormees.
(oli 23 a. vanu) Ta tutvustas end Taale Tärje
Seltsi juhatajana ja laulukoori liikmena.
Mulle tegi ta ettepaneku hakata laulukoori
juhatajaks. Seda koori juhatas tema vend
Eduard Vilibert, kes õppis Tallinna Ap. Seminaris.
Et askasin viiulit mängida, siis vätsia
ettepaneku vastu.

Esimisel koogunemisel tuli kokku 20- ne
inimese ümber. Hiljem paisus koor 42 kehtna-
lasele. Kooris oli noori ja vanu.

Koori vanemaks oli Otto Vilibert (sama, kes mu-
uksele koputas). Tema organiseeris koori kokku-
tulokud ja esinemised.

Tollalagne koolijuhataja Ernst Rungi orga-
niseeris näitetrupi. Lavastas H. Kitzbergi
"Neetud talu". Kaasa mängisid kõik õpetajad.
Mina esitasin Jarrikut (Talu püümust)
Ap. Taalberg (Kivima) oli llve asas (peretütar)
Teine peretütar oli Hilda Viktor (Valdre), tee-
nija asas Leeni Kõiv ja salane-Eduard Treumann.
Tänu võeti vastu suure meelega.

Järgmisel aastal lahkus koolijuhataja
Rungi. Otto Vilibert rääkis näitejuhi koor-
mure endale, Otto oli pea alati näideu-
dis peategelane, millega sai imelasti hakkama.

Üks entusiast oli Johan Palm (Tilleritu
(Johan), kes juhatas ~~pool~~ puhkpilli orkestrit.
Ta orkestreeris ka palu puhkpillidele.
Kassapidajaks oli Ruudi Rossmann.

1933. a. tuli minu abikaasa Lüsa Laukas
Kehtnasse, kuna seadusega si lubatud kahel
inimisel teada. Harjumaa Haridusministeerium
lubas minu töökoormus jagada naisega.
Nü sai temast ka Kehtna õpetaja.

Tema organiseeris rahvatautse ringi ja võim-
lemisrühma. Noored võtsid hulganisti sellest
osa. Esineti mitmesuguste mängude ja vahenditega
Igas peokavas esines rahvatautse ja võimlemis
ringi.

Et õp. Sepandi orkestris ka puulit mängida,
süü esinesime duetidena, klaveril saatis minu
abikaasa.

Et laulukoori edukust tähta, hakkasime
häälerühmi üksikult ette valmistama. Õp.
Taalfeldt õpetas harmooniumil soprane,

-4-

minu abikaasa plaveril alte, Seyandi
viialil tenoreid ja mina basse. Ohtuga
oli ulatuslik laul kokku lauldud. Jäis
soovida, et noored viaksid edasi kohaliku
kultuuri

Sageli käis Tallinnast Draamateatri
näitegrupp esitamas mitmeid lavastusi.

Kõiki neid külastusi organiseeris Oht
Nõlibert. Tema algatusel viidi läbi Haridus-
töüdu lektorite juhendamisel mitmete
isetegevusnäidendeite lavastamine

Kui meie tänapäeva põllumehel alles
selline töötahmine, nagu Oht Nõliberdiel, siis
oleks meie teidulaud ka rikkalikum.

Kui Oht hommikul vara kündma läks, ei
leustanud ta kaasavõtmast parajat raud-
kangi. Sahaninale pörganud kivi kaevas
Oht maast välja ja fiolt tülles hoovet
selle vanerile ja lõi kogu. Tema elujaksul
on kerkinud kõrge kivimüür kodukraudi
ümber (mille pärast taheti teda hiljem fikse-
risse viia)

Näljatoa talu heinamaad arusid 7 km
kaugusel Vastjal. Kui Oht heinte järgi läks,
ei jätnud ta näidendi raamatut kaju.
Reel külitades õppis ta näidendi osa.
Proovidel oli temal alati osa peas, isegi
teiste emad.

Pikkadel, sügisöhtul, kui teised videvik-
ku pidasid, vätis Ott tormilaterna ja sõitis
karjamaale kultuurheinamaad tegema.
Rains hübe maad mättsiirvega kultuuri-
maaks. Kunagi ei kurtanud Ott eluraskus-
test, kuigi see oli ränk-ränk.

Ena oli tal voodihaige. Ode kaotas mäis-
tuse. Ta oli sunnitud võtma koduabilise-
se abivardas hiljem jällegi Siberisse saat-
mist. Tema talitööd olid eskeyultrikult
korras

Minu arusaamise järgi tuleks pan-
ka tanale mälestuskivi.

Haigena voodis dikteerisin ena
mälestusi ja kirja panu ^{sele} (minu abikaasa
Lüsa Saugas.

Tervitustega perekond Saugas.